

народжується із задатками. Не існує задатків до окремих видів діяльності – музики, математики, професійної діяльності тощо. Задатки – це недиференційовані, в основному, анатомо-фізіологічні, морфологічні особливості організму, які не мають прямого відношення до успішності людини в діяльності.

Соціальна регуляція творчості не вичерпується створенням конкурентного середовища, особливих правил поведінки в ньому і забезпеченням можливості реалізації кожною людиною притаманної їй потреби у визнанні. Соціальне середовище надає можливості для інтеріоризації суспільних цінностей, які вироблялися і закріплювалися тисячоліттями. Суб'єктно-ціннісний аналіз зосереджує увагу дослідника на механізмах присвоєння цих цінностей. У цьому контексті предметом дослідницького інтересу знову стають суперечності між необхідністю присвоєння суспільних цінностей людьми, а значить, необхідністю певної уніфікації людей, і потребою у визнанні, яка передбачає виокремлення, індивідуалізацію.

Музична творчість активізує фантазію учнів, спонукає до самостійних пошуків форм втілення свого задуму, сприяє глибшому сприйманню музики.

УДК 37.07:001.895(043.2)

РОЗМАН І.І., МІГОВК М.Е.,
Мукачівський державний університет

ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІННЯ НАВЧАЛЬНИМ ЗАКЛАДОМ

Проблема інноваційного підходу в управлінні закладом дошкільної освіти є загальнонауковою, оскільки це предмет досліджень багатьох наук: менеджменту, економіки, соціології та психології.

Нововведення або інновації – це процес здійснення цілеспрямованих змін, спрямованих на удосконалення професійного рівня керівника та вихователів.

Інноваційна освітня діяльність навчального закладу – це діяльність, яка відбувається завдяки розвитку освітнього процесу, в свою чергу – традиційна освітня діяльність забезпечує стабільність освітнього процесу.

Якщо розглядати педагогічні інновації за І. Дичківською, то це – результат творчого пошуку оригінальних, нестандартних вирішень різноманітних педагогічних проблем. За педагогічними інноваціями виникли нові навчальні технології, оригінальні виховні ідеї, форми та методи навчання і виховання, освітні моделі і, як наслідок, нестандартні підходи до управління [1].

Інноваційні підходи до системи управління мають складну будову: діяльнісна структура, суб'єктна структура, рівнева структура, змістова структура, структура життєвого циклу.

Все починається з керівника закладу, вихователів які спонукають до визначення цілей роботи, постановки завдань, розробки змісту роботи. При цьому всі учасники освітньої діяльності виконують свої функції.

Управлінська структура навчального закладу передбачає чітку взаємодію управлінських дій: планування-організація-керівництво-контроль.

Організаційна структура включає наступні етапи: діагностичний, прогностичний, організаційний, практичний, узагальнюючий, впроваджувальний.

Практика управління в галузі освіти показує, що сучасний керівник освітнього закладу повинен володіти певним рівнем персональної компетентності, що дозволяє відмовитися від традиційно сформованих способів і методів управлінської діяльності, професійної поведінки при зміні освітньої ситуації, а також здатністю до розвитку, освоєння нових управлінських підходів [2].

Ключовою фігурою в управлінській діяльності є керівник закладу, який повинен володіти високим рівнем управлінських знань, умінь, досвіду. Керівник повинен не лише знати сутність управлінської проблеми, але й вирішувати її практично, обирати оптимальні рішення, аргументувати вибір, відкидати помилкові шляхи. Досвід – важливий фактор успіху керівника, прийняття ним правильного рішення при управлінні закладом. Але процес управління вимагає постійного розвитку, якісного змістовного наповнення, обміну досвідом, постійних дискусій, при яких народжуються нові ідеї, спільні рішення.

Найбільш демократичним методом вироблення спільного рішення є дискусія як спосіб широкого залучення спеціалістів і співробітників до обговорення будь-якої складної проблеми. Особливість дискусії полягає в існуванні ще до початку обговорення різних варіантів розв'язання цієї проблеми. Саме присутність різних думок, позицій, нерідко конфліктних, є основою для впровадження методу дискусії при виробленні управлінського рішення. Вона проводиться за допомогою визначення конкретної проблеми та відкритого публічного обговорення шляхів її вирішення, спільного вибору з них найбільш ефективного. Відмінною рисою такого методу є вищий рівень підготовленості учасників дискусії та поетапність підходу до вирішення проблеми по суті, що не є характерним для екстримально-емергентного процесу мозкової атаки з вкрай-лімітованими часовими межами, зумовленими неочікуваністю постановки проблематики та необхідністю її негайного вирішення. Дискусія передбачає вільний виклад учасниками своїх позицій, зіставлення різних підходів, обговорення переваг і недоліків, що вимагає відповідної організації спільної роботи, визначених методичних заходів, знань та навичок для їх реалізації [3].

Література

1. Дичківська І.М. Інноваційні педагогічні технології / І.М. Дичківська. – Київ : Академвидав, 2012. – 352 с.

2. Добош О.М. Професійна діяльність керівників дошкільних навчальних закладів в умовах модернізації освіти / О.М. Добош, Х.В. Проданець // Актуальні проблеми наукового й освітнього простору в умовах поглиблення євроінтеграційних процесів : збірник тез доповідей Міжнародної науково-практичної конференції, 14-15 травня 2015р. – Мукачево : РВВ МДУ, 2015. – С. 116.

3. Методи управління [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://pidruchniki.com/1298010845140/pravo/metodi_derzhavnogo_upravlinnya

УДК 37.018.4(4)(043.2)

РОЗМАН І.І., ПАЙДА Г.В.,
Мукачівський державний університет

ОСНОВНІ ПІДХОДИ ЄВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇН ДО ОРГАНІЗАЦІЇ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ

Соціально-культурна, економічна ситуація, яка склалася на даний час у світі, й в Україні зокрема, свідчить, що необхідність змін у суспільстві ставить проблему розвитку людини на перше місце.

Одним зі способів вирішення даного завдання може виступати реалізація концепції неперервної освіти, яка покликана забезпечити гармонійний розвиток кожної особистості, виховати в кожній людині усвідомлену потребу в підвищенні рівня знань. Особистості, що навчається, повинні бути створені певні умови для одержання потрібних їй знань [1].

У статті 18 Закону України «Про освіту» зазначено, що «післядипломна освіта передбачає набуття нових та вдосконалення раніше набутих компетентностей на основі здобутої вищої, професійної (професійно-технічної) або фахової передвищої освіти та практичного досвіду.

Післядипломна освіта включає:

спеціалізацію – профільну спеціалізовану підготовку з метою набуття особою здатності виконувати завдання та обов'язки, що мають особливості в межах спеціальності;

перепідготовку – освіту дорослих, спрямовану на професійне навчання з метою оволодіння іншою (іншими) професією (професіями);

підвищення кваліфікації – набуття особою нових та/або вдосконалення раніше набутих компетентностей у межах професійної діяльності або галузі знань;

стажування – набуття особою практичного досвіду виконання завдань та обов'язків у певній професійній діяльності або галузі знань [2].

Системи післядипломної освіти різні в різних країнах так як залежать від історичних традицій та соціокультурних умов конкретної країни, особливостей навчання й виховання, кваліфікації вчителів.

У Франції чітко визначені всі обов'язки роботодавців щодо неперервної освіти. Система перепідготовки існує з 1971 р. Вчителям пропонується деталізований план післядипломної підготовки. А вже вчителі обирають

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>